

28 Şubat'ın 1000 yıl süreceğini söyleyen kimdi? Bu 1000 yılın bittiğine neden o kadar çabuk karar verdik?

İttihatçılık/Kemalizm bu memleketin ürettiği acayip bir ideoloji. *Uygarlaşma* diyorlar ama onun bu kadar *reaksiyoner* olmaması lazım. *Milliyetçilik* tarafı var ama tam bir ırkçılık yapacak kadar cesareti yok. Bir yandan İslam'la mücadele ediyor ama bir yandan da asli unsur olarak Sünni Türkleri görüyor.

Tayyip Erdoğan da sonunda teslim oldu gibi duruyor bu yanar döner ideolojiye. 28 Şubat'ın *din düşmanlığı* yok belki, başörtüsü daha makbul, Cumhurbaşkanı daha dini bir dil kullanıyor, vs. Görünüşte, *İslamcılık* açısından hayli büyük bir ilerleme var.

Kemalist *düzen*in üstündeki *solcu* renk boyayı silip, yerine fıstık yeşili bir İslam boyası sürdük belki ama makine aynı makine. Aynı fikirlerle idare ediliyor, jargon da giderek aynı yere gidiyor. Bu sefer renk de *bizden* olduğu için, ayırdetmesi zorlaştı. *İslamcılık* adına gerçekten hemen hiçbir şey yapılmadı, faiz hala faiz, zina hala zina, gelir uçurumu aynı yerlerde, belki eskiden de çalışan STK'lar daha rahat çalışıyor ama devlet de aynı devlet. Hatta eskiden biraz daha güvenimiz vardı ÖSEYEME'ye falan, şimdilerde *fanca sınavın soruları da çalınmış* deyince, *hadi ya* bile demiyoruz.

Zamanında İslamcılığın otokton/yerli tek fikriyat olduğunu düşünürdüm ama gördüğüm kadarıyla ne yerli olduğu doğru, ne *tek* olduğu. Ortada bir fikriyat yokmuş, rejimin kendini *bir renk* göstermek için giydiği hırkayı çıkarıp, başka renk hırka giymesi yeterliymiş. Bizim derdimiz de pastadan pay almamış. Karnımız yeterince doyunca, sesimiz de kesildi büyük ölçüde.

Bu neden böyle diyecek olursak: Naçizane fikrim, Devr-i Hamidi'den beri gelen bozgunun bizim bürokrasideki *travmasının* adı İttihatçılık. Bunun bir ayağı Batılılaşma, diğer ayağı Türkçülük. *İslamcılık* bunlara nazaran hayli geç, çünkü *fin de siecle* Türkiye'sinde, din o kadar da ciddiye alınan bir fikri yapı değildi. *Dini savunmak* zorunda kalan Said Nursi gibi insanların bugün fikri mücahid diye anılıyor olması da bundan, o zamandan beri *İslam bilimle/muasırlaşmayla çelişmez* gibi bir eksenin etrafında dolanıp durmuşlar yüz sene. *E, anladık, tamam, çelişmez de bunun İslam'a ve bilime ne faydası var?* diye de soran pek olmamış. Adam kızı okula başörtüsüyle gittiği sürece, genel düzenin nasıl çalışabileceğiyle ilgilenmiyor zaten. İlgilense ne yapacak hem, *alternatif mi var?*

Hasılı 28 Şubatçıların derdi de muhtemelen öyle derin düşünülmüş, ince hesaplanmış bir şey değildi. Erbakan rejime tehdit algılandığı için, kendi iktidarlara da bundan etkileneceği için ezelden beri iyi bildikleri oyunları oynadılar. Bununla beraber, sonunda geldiğimiz noktada, bizim bu 28 Şubat'la gerçekten hesaplaşacak, Türkiye devletine yol gösterecek, onu İttihatçılık reflekslerinden kurtaracak bir fikrimizin olmadığı da ortaya çıktı.

O sebeple gerçekten 1000 yıl sürer mi derseniz, sürebilir derim. Çünkü dünyayı tanımış kadroların yürüyebileceği fazla bir cadde yok. Bu cadde de malum, bir şekilde *devlet dinden önemlidir* meydanına çıkıyor.